

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง การศึกษาขีดความสามารถและความคาดหวังจากประชาชนของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับขีดความสามารถและความคาดหวังจากประชาชน ของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง 2) เพื่อเปรียบเทียบขีดความสามารถและความคาดหวังจากประชาชน ของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามตัวแปร เพศ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัดพัทลุง จำนวน 18,445 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัดพัทลุง จำนวน 378 คน ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที กรณีสองกลุ่มอิสระจากกัน การทดสอบเอฟ และเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการเซฟเฟ

สรุปผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาขีดความสามารถและความคาดหวังจากประชาชนของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ขีดความคาดหวังของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยขีดความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยขีดความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ รองลงมาคือด้านทักษะและด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

2. ขีดความสามารถของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถอยู่ในระดับน้อย โดยขีดความสามารถที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล รองลงมาคือด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ และด้านทักษะ

3. กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร เพศ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา มีขีดความคาดหวังและขีดความสามารถของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาขีดความสามารถและความคาดหวังจากประชาชนของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ขีดความคาดหวังของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า มีค่าเฉลี่ยขีดความคาดหวังอยู่ในระดับมาก โดยขีดความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชน เห็นว่านักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีทักษะด้านวิชาการมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะเนื่องด้วยทักษะด้านวิชาจะสามารถใช้ในการบริหารงานได้เป็นอย่างดี โดยรายการประเมินด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ คือ รายการความรู้ด้านงบประมาณ รองลงมาคือรายการความรู้ด้านการบริหารจัดการความสัมพันธ์กับประชาชน และรายการความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ ขีดความคาดหวังรองลงมาคือด้านทักษะ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนเห็น นักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีทักษะในการปฏิบัติงานสามารถลงพื้นที่ เพื่อดูแลปกครองท้องถิ่นที่ตนรับผิดชอบ โดยรายการการประเมินด้านทักษะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ คือรายการการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรและวาจา รองลงมาคือรายการการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทีมงานอื่น และรายการทักษะการประนีประนอม มีค่าเฉลี่ยขีดความคาดหวังอยู่ในระดับมากเท่ากัน และรายการการติดต่อประสานงาน มีค่าเฉลี่ยขีดความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนขีดความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชน นักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่าเป็นบุคลิกส่วนบุคคลซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ ไม่คงที่ ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลน้อยที่สุด โดยรายการการประเมินด้านทักษะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ คือรายการการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรและวาจา รองลงมาคือรายการการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทีมงานอื่น และรายการทักษะการประนีประนอม จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัตน์ ลมัยพันธ์ (2543) ได้ศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของหัวหน้าฝ่ายในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในเขตจังหวัดภาคใต้ พบว่า ด้านลักษณะส่วนตัว ประชากรมีระดับคาดหวังต่อลักษณะที่พึงประสงค์ของหัวหน้าฝ่ายในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในเขตจังหวัดภาคใต้อยู่ในระดับที่มากและพบว่าด้านภาวะผู้นำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2. ผลการวิจัยพบว่า จิตความสามารถของนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีค่าเฉลี่ยจิตความสามารถอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนเห็นว่านักการเมืองยังไม่ได้แสดงศักยภาพของตนในการทำงานอย่างเต็มที่ จึงทำให้ จิตความสามารถอยู่ในระดับน้อย โดยจิตความสามารถที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนเห็นว่า นักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วางตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชน สร้างน่าเชื่อถือ อีกทั้งคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นสิ่งแรกที่เราสามารถสัมผัสได้ก่อน ดังนั้นประชาชนจึงให้จึงเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีความสามารถด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสร้างแรงจูงใจ ซึ่ง โดยรายการการประเมินด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ คือ รายการความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ รองลงมาคือรายการความรู้ความเข้าใจในองค์กรและระบบราชการ และรายการความรู้ในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จิตความสามารถรองลงมา คือ รองลงมาคือด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนเห็นว่า นักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงศักยภาพด้านวิชาการน้อยกว่าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จึงทำให้ประชาชนมองว่า นักการเมืองท้องถิ่น ละเลยต่อความสามารถที่ประชาชนคาดหวังว่าต้องการให้นักการเมืองท้องถิ่นแสดงศักยภาพของตนเองทางด้านวิชาการมากกว่า โดยรายการการประเมินด้านวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ คือ รายการความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ รองลงมาคือ รายการความรู้ความเข้าใจในองค์กรและระบบราชการ และรายการความรู้ในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จากผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระ กันตังกุล (2543) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอตามทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดตรัง พบว่า ผู้ปฏิบัติงานการศึกษานอกโรงเรียนในจังหวัดตรัง มีทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ด้านส่วนตัว ด้านการบริหาร และด้านวิชาการ และโดยส่วนรวมอยู่ในน้อยที่สุดคือด้านวิชาการ

3. ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปร เพศ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา มีจิตความคาดหวังและจิตความสามารถของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดพัทลุง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดพัทลุงมีลักษณะความคิดเห็นที่สอดคล้องกับปัจจัยส่วนบุคคลที่กล่าวไม่อาจมีอิทธิพลต่อระบบความคิดได้ว่า ประชาชนที่มีเพศ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน โดยการที่เปลี่ยนความคิดของประชาชนคนได้นั้นจะต้องเปลี่ยนวิธีการจัดการ การบริหารงาน การเข้าถึงประชาชน และการนำนโยบายไปใช้ของนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เรมวอล นันท์สุภวัฒน์ (2542) กล่าวว่า การตั้งเป้าหมายเฉพาะเจาะจงในส่วนที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา การสร้างโอกาสให้ผู้ตามหรือ

ผู้ได้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะสถานการณ์นั้นจะอยู่ในสถานะเสี่ยงหรือไม่ การมีทักษะในการติดต่อสื่อสารสองทาง เป็นผู้ฟังที่ดีและรับข้อมูลย้อนกลับ การเป็นคนที่มีความเสมอต้นเสมอปลายในการไว้วางใจผู้ตามหรือผู้ได้บังคับบัญชาโดยผู้นำต้องแสดงความจริงใจให้ปรากฏชัดเจน การเป็นคนที่กระตือรือร้นและสนใจที่จะให้ผู้ตามหรือผู้ได้บังคับบัญชา มองเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น สามารถจำแนกลำดับของกิจกรรมต่าง ๆ จากการวิเคราะห์สภาพการณ์เฉพาะอย่างปรับพฤติกรรมให้รองรับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สามารถมอบหมายงานให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือผู้ตามอย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของแต่ละคน โน้มน้าวให้ผู้ตามปฏิบัติด้วยความเต็มใจ สร้างความไว้วางใจและมีการติดต่อสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ เสริมสร้างอำนาจให้เกิดขึ้นกับบุคลากรทุกระดับและสร้างการทำงานที่มีความหลากหลายในทางบวกให้เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมล เค้นยุกต์ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่นที่ประชาชนต้องการในเขตเทศบาลนครตรัง พบว่า คุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่นที่ประชาชนต้องการมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ด้านการบริหารการจัดการ รองลงมาคือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านการปฏิบัติการทางการเมือง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร ได้มีการจัดฝึกอบรมหรือควรวางโอกาสให้นักการเมืองได้แก่การพัฒนาตนเองหรือสนับสนุนการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถทางวิชาการ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีหลักสูตรพัฒนานักการเมืองโดยเฉพาะในด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อให้เป็นที่พึงของประชาชนอย่างแท้จริง ตลอดจน แก้ปัญหาให้ประชาชนได้ตามที่ประชาชนต้องการให้เหมาะสมกับที่ ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้เป็นตัวแทนในการบริหารชุมชน

บรรณานุกรม